

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 509-510

Ἔτος ΚΒ'.

15 Ἰανουαρίου 1967 (Π.Ο.Η)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2

Τηλ. 628.280

Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΟΣ

Δ Ι Α Γ Γ Ε Λ Μ Α

Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας καὶ Ἑλληνίδας

Ἀδελφοί καὶ πατέρες,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ ὅλην τὴν θερμότητα ἑνὸς ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τὴν εὐλικρίνειαν μιᾶς Χριστιανικῆς ἀγάπης, σπεύδομεν νὰ εὐχηθῶμεν ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰς Ἑλληνίδας, ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας μέχρι τῆς τελευταίας ποιμενικῆς καλύβης τῆς ὥραίας ἡμῶν Πατρίδος, τῆς Ἑλλάδος, σήμερον, ὅτε τὰ σημαντρά τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ὀρθόδοξων ἐκκλησιῶν, ἐλληνοφώνων καὶ ξενοφώνων, (τῶν μὴ ἀποδεχθεισῶν τὴν παπικὴν καινοτομίαν τοῦ νέου ἡμερολογίου), ἠχοῦντα εἰς παναρμόνιον μέλος, χαιρετίζουν τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου τῆς Χρηστότητος τοῦ Κυρίου ἐνιαυτοῦ 1967.

Εὐχόμεθα ὑγείαν, γαλήνην ἐν ταῖς ψυχαῖς, ὁμόνοιαν καὶ ἀλληλοσεβασμόν ἐν ταῖς οἰκογενείαις, εἰρήνην δὲ κατὰ Θεόν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀνέρχεται πνευματικῶς πρὸς τὴν σφαῖραν τῶν ἀθανάτων ἐλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν.—

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ, καθ' ἣν ἔχομεν τὴν ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ἐπίζηλον τιμὴν, νὰ ἀπευθυνώμεθα πρὸς τὸν ἐκλεκτόν καὶ εὐλογημένον λαόν μας, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ διακηρύξωμεν, πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην, τῆς ἀποτελεσματικῆς ἀμύνης ἐναντίον τῶν θολῶν ρευμάτων παντός ἐκμοδερνισμοῦ, ἅτινα ἐπιζητούν νὰ κατακλύσουν τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν χώρον.

Οὐδόλως καταδικάζομεν τὸ πνεῦμα τῆς πολιτιστικῆς καὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας μετὰ τῶν ἄλλων λαῶν, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν θεμελιώδη σημασίαν, διὰ τὴν ἱστορικὴν πορείαν τῶν λαῶν, τῆς διασώσεως τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν συνειδήσεως. Λαοί, οἵτινες ἀπώλεσαν τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν συνείδησιν καὶ ἰδιαίχουσιν αὐτῶν ἱστορικὴν φυσιογνωμίαν, κατεδικάσθησαν εἰς ἀφανισμόν καὶ κατασχύνην.

Διὰ τὸν ἐλληνικὸν λαόν, τὸν ἐπιβίωσαντα διὰ μέσου θυελλῶν καὶ καταιγίδων, ἐπιβάλλεται, εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε, ἡ διαφύλαξις τῶν γνωρισμάτων τῆς ἐθνικῆς του προσωπικότητος.

Τὰ γνωρίσματα δὲ αὐτὰ εἶναι αἱ σεπτὰ παραδόσεις τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους. Παραδόσεις, φυεῖσαι εἰς τὸν καλλίφυτον παράδεισον τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος ἀρδευθεῖσαι ἀπὸ τὰ νάματα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπικυρωθεῖσαι μὲ τὸ αἷμα χιλιάδων ἐθνομαρτύρων.

Ἀμυνα πρὸς διαφύλαξιν τοῦ παραδείσου τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀμυνα πρὸς περίσωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀμυνα κατὰ πάσης ὁθενδήποτε ἀπειλῆς.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμύνης αὐτῆς, ἥτις καθίσταται αὐτονόητος, ἐπιβάλλεται νὰ ἀντιληφθοῦν ἡ Σεπτὴ Αὐτοκέφαλος, Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία, οἱ διανοούμενοι, ὁ τύπος, αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ὁργανώσεις, ὁ λαός πρὸς ὅλους αὐτοὺς ἀπευθυνόμεθα μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμένων μας κραυγάζοντες: Στῶμεν καλῶς!

Ἡμεῖς, οἱ χλευαστικῶς ἀποκληθέντες Παλαιοημερολογῖται, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, διαισθανθέντες τὸν κίνδυνον αὐτόν ἀμυνόμεθα συνεχῶς, ἀπὸ τοῦ 1924, ἐναντίον τῆς Παπικῆς ἐπιβουλῆς καὶ παντός κατὰ τῆς ἐλληνορθόδοξου πραγματικότητος κινδύνου.

Ἐχοντες δι' ἐλπίδος, ὅτι θὰ τύχωμεν κατανοήσεως ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ μας, διατελοῦμεν καὶ αὖθις μετὰ τῶν θερμότερων ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει, εὐχῶν.—

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ.

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

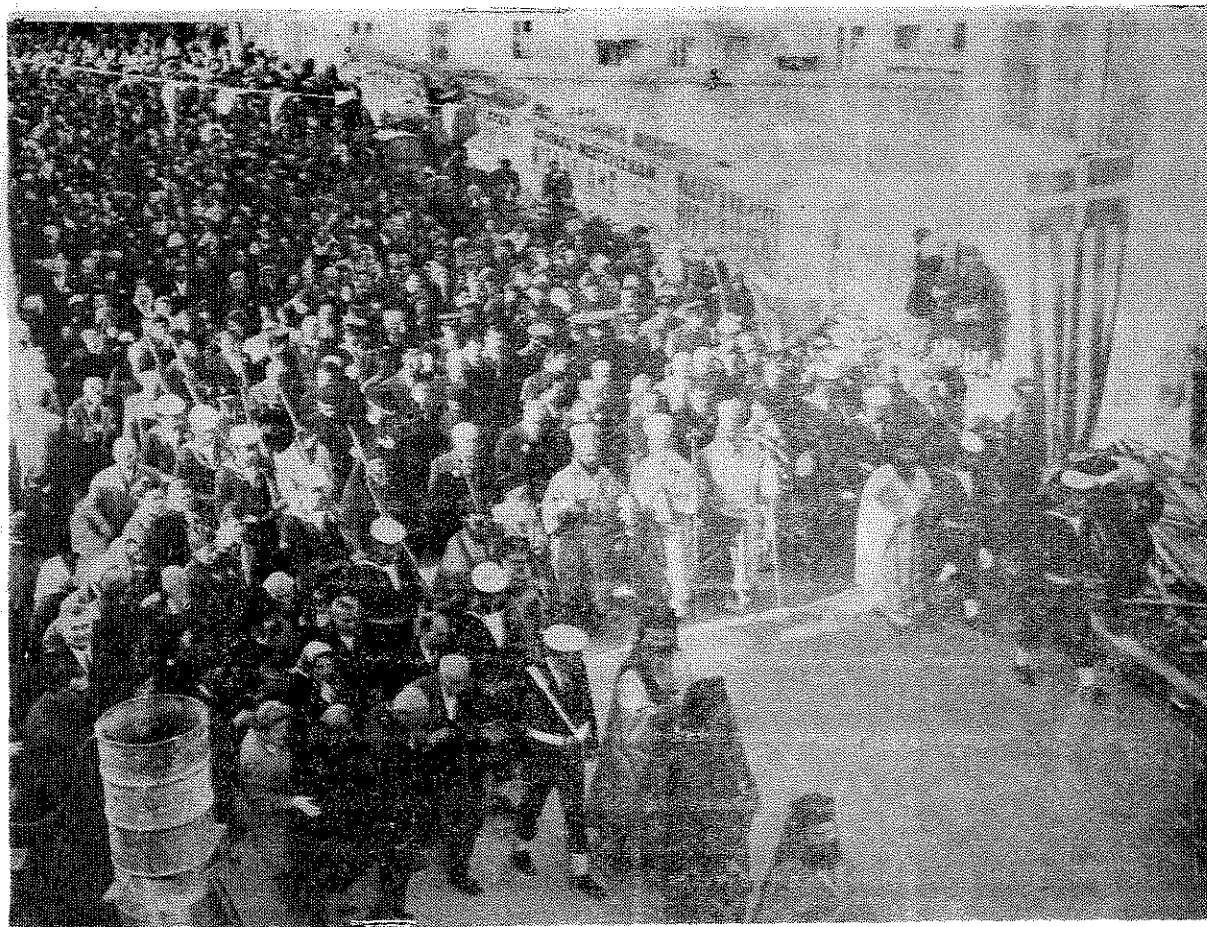
Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χρυσόστομον

Εἰς τὸν τύπον τῆς 25ης Δεκεμβρίου καὶ 1ης Ἰανουαρίου ἀνέγνωσα τὰ εὐχετήρια μηνύματά σας ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς. Τὴν σύστασίν σας, ὅπως ἀκολουθήσωμεν τὸν Κύριον μεῖ ὅλας μας τὰς δυνάμεις μας ἵνα ἐπικρατήσῃ ἐν τῷ κόσμῳ τὸ δίκαιον, τὸ φιλάδελφον καὶ ἡ ὀρθόδοξος Πίστις πρὸς τὸν Σωτῆρα. Καθὼς καὶ τὴν διαβεβαίωσίν σας, ὅτι ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία δέεται τοῦ Κυρίου, ὅπως εὐδοκήσῃ, καὶ ἀπελάσῃ ἐκ τῆς Ἀγίας Αὐτοῦ Μάνδρας «λύκους βαρεῖς» προσπαθόντας παντὶ μέσῳ νὰ σαγήνευσωσιν εἰς τὰς αἰρετικὰς αὐτῶν σαγήνας ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Μακαριώτατε, πάντα ταῦτα διὰ νὰ εὕρουντὴν δέουσιν ἀπήχησιν καὶ τελεσφορήσουν, χρειάζεται νὰ ὑπάρχῃ πρωτίστως ἡ ἐνότης τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, ἥτις δυστυχῶς ἔχει ἐκλείψει ἀπὸ τοῦ

ἔτους 1924 συνεπεία εἰσαγωγῆς ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ ἡμερολογιακοῦ συστήματος, θεσπισθέντος, ἀπὸ τὰ Κράτη, πρὸς διευκόλυνσιν, τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ οὐχὶ διὰ λόγους θρησκευάας. Πῶς θὰ δυνηθῇ ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς νὰ ἀντιμετωπίσωσιν τοὺς κινδύνους τῶν αἱρέσεων, ὅταν εὐρίσκονται ἀποδεδειγμένως ἐν τῷ σχίσματι καὶ τῇ αἵρέσει, ὡς ἀποδεικνύουσιν καὶ τὰ κατὰ τὴν 7ην Ἰανουαρίου δημοσιευθέντα μηνύματα τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ρωσίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων.

Ἔως πότε οἱ ξένοι λαοὶ θὰ μᾶς οἰκτεῖρουν καὶ θὰ μᾶς ἐλεεινολογοῦν, διὰ τὴν μεγάλην μας ἀσέβειαν καὶ τὴν ἀνακουλουθίαν, ἣν ἐπιδεικνύομεν ἐφ' ὅλων ὧσων ἀνὰ τοὺς αἰῶνας περὶ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, τῆς ἀληθοῦς ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ λατρείας

Χειμαρρώδης καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ ὀρθόδοξος λαοθάλασσα
κληήρου καὶ λαοῦ κατέρχεται εἰς τὰ Ἰορδάνεια ὕδατα.

ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ ΑΓΩΝΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Δ. Δ,
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Β' ΤΜΗΜΑ ΙΙ

Εισηγητής Π. Σμαίλης (Διευθυντής α')
Ἄρι. Πρωτ. 132010 Οἴκ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1966

Π ρ ὶ ς

τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν τοῦ Κράτους

Ἐξ ἀφορμῆς ὑποβληθεῖσων ἡμῖν ἀναφορῶν ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, παραπονουμένων ὅτι ἀπαγορεύεται εἰς τούτους ἡ τέλεσις τῶν θρησκευτικῶν τῶν καθηκόντων εἰς ἰδίους ναοὺς, γνωρίζομεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα:

Ὡς γνῶστόν διὰ τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 18)25)1)23 «περὶ τοῦ νέου πολιτικοῦ ἡμερολογίου» εἰσῆχθη ἐν Ἑλλάδι ὡς πολιτικόν ἡμερολόγιον τὸ Γρηγοριανόν τοιοῦτον. Ἐν ἄρθρῳ 1 παρ.3 τούτου ὁρίζεται «Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτάς. «Ἡ Ἐθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐορτάσιμοι καὶ ἐξαιρετικοὶ ρυθμίζονται κατὰ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον». Αἱ διατάξεις αὗται δι' οὐδεμιᾶς διατάξεως Νόμου κατηργήθησαν ἢ ἐτροποποιήθησαν. Ἡ Ἱεραρχία ὁμῶς τῆς Αὐτοκεφαλίου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισεν ἐν ἔτει 1923, ὅπως ἀφομοιώσῃ τὸ ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον πρὸς τὸ πολιτικόν. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῆς Ἐκκλησίας ἔσχε σημαντικὴν ἀντίδρασιν εἰς μεγίστην μερίδα Ἑλλήνων ὀρθοδόξων.

Ἡ μερίς αὕτη πλαισιωθείσα ὑπὸ μερίδος κλήρου ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν Ἀρχιερέων ἱδρύσεν ἰδίαν θρησκευτικὴν Κοινωνίαν, τὴν καλουμένην «Πανελληνιον Θρησκευτικὴν καὶ Ἐθνικὴν Ὁρθόδοξον Κοινωνίαν» ὑπὸ μορφὴν θρησκευτικῶν Σωματείων, διὰ τοῦ ἀπὸ 27]2]1935 Καταστατικοῦ ἐγκριθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4590)1935 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἡ θρη-

σκευτικὴ αὕτη Κοινωνία ἀνεγνωρίσθη ὡς ὑπάρχουσα καὶ διὰ τῶν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ὑπ' ἀριθ. 3544 1961, 35487)62, 36581)63 κλπ. ἐγγράφων τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ἀλλὰ καὶ παλαιότερον εἶχεν ἀναγνωρίσθαι DE FACTO καὶ DE JURE ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1948, τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς τῆς Δ. Ἀναθεωρητικῆς, ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ὁποῦ περιελήφθη ἐρμηνευτικὴ δήλωσις καθ' ἣν «εἰς τὴν ἐννοίαν τοῦ ὅρου ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως περιλαμβάνεται καὶ τὸ θρησκεύεσθαι κατὰ τὸ Παλαιόν ἡμερολόγιον.» Τοιαύτη δήλωσις περιελήφθη εἰς τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικά τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰρηφισματος (Ἰδετε καὶ ἀγόρευσιν Ἑ. Βενιζέλου εἰς τὴν Βουλὴν ἐν ἔτει 1939, ἐν Π. Σμαίλη, «Τὸ κύρος τῶν γάμων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν 1956. Παρ. 51 σελ. 58)

Ὑπὸ τὰ δεδομένα τοῦτα ἡ θρησκευτικὴ Κοινωνία τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἀπεσχίσθη νομίμως ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡς τοιαύτη ἀπολαύει πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ ἐκδηλώσεως τῆς λατρείας τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ αἰσθημάτων τῶν ὁπαδῶν τῆς, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν πρὸς τοῦτο συναδόντων Νόμων, (δράτε Γνωμοδότησιν Γιδοπούλου Βαμβέτσου· Ἀνδροῦτσου ἐν Δικαιοσύνης 1933 σελ. 32).

Οἱ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἐντελλόμενοι περιορισμοὶ εἶναι:

- 1) Νὰ μὴ ἀντίκειται ἡ θρησκευτικὴ δοξασία καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῆς λατρείας εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, καὶ
- 2) Νὰ μὴ ἀσκήται προσηλυτισμός.

Τὰ δικαιώματα ἅτινα περιλαμβάνονται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἶναι α) Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας, ἅτινα εἶναι συνάρτημα εἰς τὰς περιπτώσεις περὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν

ας ἐστηρίξαμεν καὶ ἐδιδάξαμεν ὡς Ἕλληνες.

Ἔως πότε τὰ χεῖλη τῶν κληρικῶν μας θὰ ψεύδωνται, λέγοντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος.

Βουλευτῆς Ἀττικῆς

Ε. ΤΟΜΑΡΑΣ

τοῦ Συντάγματος καὶ σκοπὸς τῶν εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνθρώπου (Ν. Ν. Σαρίπολος τόμος Β' σελ. 443 Σβώλου Βλάχου «Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος» «Τόμος Α' σελ. 55) β] Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς πίστεως ἦτοι τῆς ἐσωτερικῆς διαμορφώσεως τῶν σχέσεων ἐκάστου ἀνθρώπου πρὸς τὸ θεῖον, καθ' οἷον δὴ ποτε φρονεῖ τρόπον, γ) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως ἐκδηλώσεως καὶ ἐκφράσεως τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων εἴτε θρησκευτικαὶ εἴτε ἀντιθρησκευτικαὶ εἴτε ἀθεϊστικαὶ εἶναι αὐταὶ ὑπὸ τοὺς ρηθέντας περιορισμοὺς δ) τὸ δικαίωμα τῆς λατρείας ἦτοι τῆς ἐκδηλώσεως τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀφοσίωσεως καὶ προσηλώσεως καθ' ὃν ἕκαστον ἄτομον ἢ ὁμὰς ἀτόμων, νομίζει τρόπον ὑπὸ τοὺς ρηθέντας περιορισμοὺς, ε) Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι διὰ θρησκευτικῶν σκοποῦς (Ν. Ν. Σαρίπολος Β' σελ. 465, DUCUIT DROIT CONSTITUTIONNEL II σελ. 138 καὶ 144) κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συστάσεως Σωματείων (παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. II τοῦ Συντάγματος καὶ ἄρθ. 78—107 Ἀστ. Κωδ.) χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἄδεια τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς στ) Τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι πρὸς θρησκευτικῶν σκοποῦς, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Συντάγματος, μὴ ἀπαιτουμένης διὰ τὰς ἐν κλειστῷ χώρῳ, εἰς Ναοὺς ἢ εὐκτηρίους οἴκους, συνεδριάσεις, προηγουμένης ἀδείας Κυβερνήσεως ζ) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως θρησκευτικῆς διδασκαλίας, η) Τὸ δικαίωμα τῆς κοινῆς λατρείας ἦτοι τῆς ἐλευθέρως τελέσεως τῆς λατρείας ἧτις εἶναι πρακτικῶς σπουδαιότερα καὶ οὐτῆς ἔτι τῆς θρησκείας καὶ ἐκκλησίας, δοθέντος ὅτι πᾶσα θρησκεία εἰς τὴν λατρείαν τῆς ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν (Θ. Τσάτσος σελ. 157, Σβώλου Βλάχου Α' σελ. 69 DUCUIT DR COSTIT 1952 σελ. 456), ἐξ οὗ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας ἐν οἴκῳ ἢ ἐν ἐκκλησίᾳ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ καὶ διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κράτους καὶ θ) Τὸ δικαίωμα ἀνεγέρσεως Ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἴκων. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι συνέπεια τῶν δικαιωμάτων τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταίριζεσθαι διὰ θρησκευτικῶν σκοποῦς ὡς καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐλευθέρως ὁμαδικῆς τελέσεως τῆς λατρείας.

Ἡ λειτουργία Ναοῦ εἶναι πρᾶξις λατρείας καὶ τὰ τῆς λατρείας τελοῦνται ἐλευθέρως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰ χρηστά ἥθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ δὲν ἀσκεῖται προσηλυτισμός. Ἄδεια τῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται μόνον ἢ ἐκ τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτουμένη καὶ οὐδεμίαν ἄλλην (Σβώλου—Βλάχου Α' σελ. 44). Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Α. Ν. 2200) 1940 κλπ. καθ' ὅσον ἀφοροῦν τὴν χορήγησιν ἀδείας ἀνεγέρσεως Ναῶν καὶ εὐκτηρίων θρησκευτικῶν οἴκων (πλὴν τῆς ἐπικρατοῦσης ἐκκλησίας) εἶναι ἀντισυνταγματικά, καθ' ὅσον τείνουν εἰς τὴν ἀσκήσιν ἐποπτείας τῆς κρατοῦσης ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν λοιπῶν γνωστῶν θρησκειῶν καὶ αἱρέσεων καὶ εἰς τὴν ἐμμεσον κατάρ-

γησιν τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῆς ὁμαδικῆς λατρείας ἀφοῦ ἀσκήσιν αὐτῆς ἐν ἰδρυθησομένῳ Ναῷ θὰ ἐτέλῃ ὑπὸ τὴν αὐθαίρετον κρίσιν τῆς ἐπικρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἢ καὶ τῆς Πολιτείας εἰσέτι.

Περαιτέρω αἱ Συνταγματικαὶ διατάξεις ὀρίζουν ὅτι ἡ Πολιτεία εἶναι ὑπόχρεως νὰ προστατεύῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τὴν ἐκδήλωσιν λατρείας «Σαρίπ. II σελ. 334 καὶ ἐν ὑπόσημ. 2 ἴδε παραπομπὰς κ.λ.π.»

Ὑπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα ἐκδηλὸν ἀνακύπτει τὸ δικαίωμα τῆς γνωστῆς θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ὅπως προστατευθῇ ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως ὁμαδικῆς λατρείας εἰς ἰδίους Ναοὺς. Ἡ προστασία δὲ ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Πολιτείας διὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς, οὗσης ἀρμοδίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων.

Κατόπιν τούτων, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως παραγγείλητε ἀρμοδίως τὰς οἰκείας ἀρχὰς ἵνα ἀφ' ἐνὸς ἀποσφραγίσωσι τοὺς ἐσφραγισμένους Ναοὺς τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ ἀποδώσωσι τούτους εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας ἢ εἰς τὴν θρησκευτικὴν Κοινότητα αὐτῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου προστατεύσωσι τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Κοινότητος τούτων διὰ τὴν ἐλευθέραν τέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν τῶν καθηκόντων.

Ἐντολὴ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Χ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Κοιν.

Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας
καὶ Θρησκευμάτων.

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ
εἰς Ἀμφιάλην Πειραιῶς.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους Κυρίους
Ὑπουργοὺς—Βουλευτάς.

Ἐξοχώτατοι,

Ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος προστατεύσατε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀπὸ τοὺς δολοφόνους της. Οἱ δολοφόνοι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἶναι καὶ δολοφόνοι τῆς πατρίδος.

Προστατεύσατε τὴν γλῶσσαν ἀπὸ τοὺς δολιοφθορεῖς της, οἱ ὅποιοι εἶναι κρυπτοκομμουνισταὶ

καὶ οἱ ὅποιοι κατέχουν ἀνώτερα καὶ ἀνώτατα ἀξιώματα καὶ θέσεις εἰς κρατικὰς ὑπηρεσίας. Ἐφθόνησαν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, διότι εἶναι ἡ ὠραιότερα, ἡ εὐγενεστέρα, ἡ πλουσιωτέρα τῶν γλωσσῶν καὶ προσπαθοῦν νὰ τὴν διαφθείρουν διὰ τῶν πρακτόρων των, θέλοντες νὰ εἰσαγάγουν καὶ εἰς τὰ σχολεῖα ἀκόμη τὴν γλῶσσαν τὴν μαλλιάρην, δηλαδὴ τὴν γλῶσσαν τοῦ δρόμου. Καὶ δυστυχῶς αὐτοὶ οἱ . . . ἄνθρωποι λέγονται Ἕλληνες ἀκόμη.

Ἡμεῖς Κύριοι, ἀφαιροῦμεν ὄχι μόνον τὸν ἄρτον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄρτον αὐτῶν τούτων τῶν τέ-

Συγκινητικὴ τῷ ὄντι ἡ εἰκὼν τῆς καθόδου πρὸς τὴν θάλασσαν προπορευομένων τῶν ἐξαπτερύγων καὶ λαβάρων καὶ ἀκολουθούντων ἐν ἱερᾷ κατανύξει τοῦ πλήθους τῶν Ὁρθοδόξων τὰ ὅποια παραμένουν πιστὰ εἰς τὰς ἐπάξεις τῆς ἁγίας Ὁρθοδοξίας.

κνων ἡμῶν διὰ τὰ στείλωμεν εἰς τὸ σχολεῖον, νὰ μάθουν τὴν γλῶσσαν τὴν καθαρεύουσαν τὴν ὁποῖαν ἐμάθατε καὶ ὑμεῖς, ἐμάθομεν καὶ ἡμεῖς καὶ χαίρομεν νὰ ἀκούωμεν ὅταν ὁμιλεῖτε καὶ τὴν ὁποῖαν χαίρομεν νὰ ἀκούωμεν καὶ ἄλλους ὅταν ὁμιλοῦν ὁμοίως. Ἐνῷ τοῦναντίον δὲν θέλομεν νὰ τοὺς ἀκούωμεν καὶ φεύγωμεν ἢ κλείωμεν τὸ ραδιόφωνον (ὅταν ὁμιλοῦν ἀπὸ ραδιοφώνων) διότι ἀηδιάζομεν ὅταν ὁμιλοῦν εἰς αὐτὴν τὴν χυδαίαν γλῶσσαν.

Ἐξοχώτατοι, τὴν γλῶσσαν τοῦ δρόμου, τὴν μανθάνουν εἰς τὸν δρόμον καὶ εἰς τὸ σπίτι των καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον. Διὰ νὰ λάβητε ἀμυδρὰν ἰδέαν, διότι πιθανὸν νὰ μὴ ἔχουν φθάσει μέχρις ὧν αἱ ἀσχημαί αὐταὶ τῶν λέξεων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, σὰς παρατάσσομεν μερικὰς . . . μαργαρίτας. Τῆς Κυβέρνησης, τῆς τάξης, τῆς μόρφωσης, ἡ πατρίδα, ὅχι ἡ πατρίς. Φοβοῦνται φαίνεται οἱ . . . ἄνθρωποι, μήπως νομίσουν οἱ ἀγράμματοι ὅτι, ἔαν εἴπουν ἡ Πατρίς θὰ πρόκειται περὶ ἄλλου τινός, ὅχι περὶ τῆς πατρίδος. Ἡ Ἑλλάδα ὅχι ἡ Ἑλλάς. Τοῦ δέκατου ἑννατου αἰῶνα. Ἐκπομπὴ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ. Αἰσχος. Οἱ Καθηγητὲς, οἱ μαθητὲς, οἱ δασκάλους, ὅχι αἱ διδασκάλισσαι. Ἐὰν εἴπωμεν ὁ δάσκαλος, τότε πῶς πρέπει νὰ εἴπωμεν δι' αὐτὸν ποῦ διδάσκει; Νὰ εἴπωμεν δάσκει; Ὁχι διδάσκει. Οἱ γυναῖκες ἀντὶ αἱ γυναῖκες, δηλαδὴ τὸ ἄρθρον ἀρσενικοῦ γένους καὶ τὸ ὄνομα θηλυκοῦ γένους. Ρολοὶ ὅχι ὠρολόγιον. Ὁρολόγιον λέγεται διότι λέγει τὴν ὥραν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πῶς πρέπει νὰ εἴπωμεν τὴν ὥραν; νὰ τὴν εἴπωμεν ρὰ ἡ ρό; Πάνω ὅχι ἐπάνω. Δηλαδὴ καταργοῦν τὴν πρόθεσιν ἐπὶ καὶ ἄνω. Τὰ βουτύρατα, τὰ ἀλόγατα. Τότε πῶς πρέπει νὰ εἴπωμεν τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἐνικοῦ, τὸ βουτυράτον, τὸ ἀλόγατον.

Ἐντροπὴ Κύριοι, νὰ εἴμεθα Ἕλληνες καὶ νὰ δεχώμεθα τοιοῦτον ἐξευτελισμὸν, τῆς γλώσσης ἡμῶν.

Ἐξοχώτατοι. Σὰς ἐτιμήσαμεν διὰ τῆς ψήφου μας διότι σὰς θεωροῦμεν ἀξίους τοιαύτης τιμῆς. Σὰς ἐνεπιστεύθημεν τὴν διαχείρησιν τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων, τώρα σὰς ἐμπιστευόμεθα καὶ τὴν προστασίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.—

Ὁς Ἕλληνες, ἀγωνισθέντες διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μας, ἀπευθυνόμεθα πρὸς Ἕλληνας ἀγωνισθέντας ἐπίσης διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Μητροῦς μας Ἑλλάδος καὶ βροντοφονοῦμεν; Προστατεύσατε τὴν καθαρεύουσαν γλῶσσαν, ἀπὸ τὴν ἀκάθαρτον μαλλιάρην. Καθαρεύουσιν βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν τὴν Ἀρχαῖζουσαν, ἀλλὰ τὴν σημερινὴν γλῶσσαν τῶν κυρίων ἀρθρῶν τῶν ἐφημερίδων διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνεχθῶμεν τὴν δολοφονίαν τῆς γλώσσης, διότι οἱ δολοφόνους τῆς γλώσσης, εἶναι καὶ δολοφόνους τῆς Πατρίδος.

Πατάξατε ἀμειλίκτως τοὺς δολοφόνους τῆς γλώσσης.

Προσέξατε τὸ μέγιστον τοῦτο ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεγείρεται πᾶσα πραγματικὴ Ἑλληνικὴ ψυχὴ.

«Ἡ ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ- ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
ὑπεύθυνος συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κάνιγγος 32— Ἀθῆναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δραχμὰς	15.—
»	Ἐτησίᾳ	30.—
Ἐξωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἐτησίᾳ	4
	Τιμὴ Φύλλου δεξ.	1

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται, ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρους ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος δέον ν' ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, ὁδὸς Κάνιγγος 32— Ἀθῆναι 147.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Προλάβετε σὰς παρακαλοῦμεν τὴν ἐξέργειαν τῶν πραγματικῶν Ἑλλήνων. Διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ πατρίς πρέπει νὰ διατηρηθῇ πρῶτον ἡ γλῶσσα καὶ διὰ τὰ νὰ διατηρηθοῦν αὐτά, πρέπει νὰ ἐξοστρακισθοῦν οἱ ὑπονομευταὶ τῆς.—

Ἐπίσης σὰς παρακαλοῦμεν θερμότατα, ὅπως ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς ὁμιλητὰς τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν νὰ ὁμιλοῦν εἰς αὐτὴν τὴν γλῶσσαν, διότι ἐπιφέρουν σύγχυσιν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν τέκνων ἡμῶν, τὰ ὁποῖα μεταβαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν αὐτῶν.

Ἐπίσης ζητοῦμεν τὴν ἄμεσον ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τοῦ Κακριδῆ, ὡς τοῦ μεγαλυτέρου δολοφόνου τῆς γλώσσης καὶ τὴν γενικὴν κάθαρσιν ἀπὸ παντὸς ἀνεκπαιδευτοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ οὕτως σκεπτομένου.

Σὰς παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν μὴ ἐπιτρέψητε τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς γλώσσης ἡμῶν.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ τύχωμεν κατανόησεως καὶ θὰ ἀπαλλάξωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν τῆς ἐθνικοῦ ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, διατελοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ προστασίας τῆς
Ἑλληνικῆς Γλώσσης.

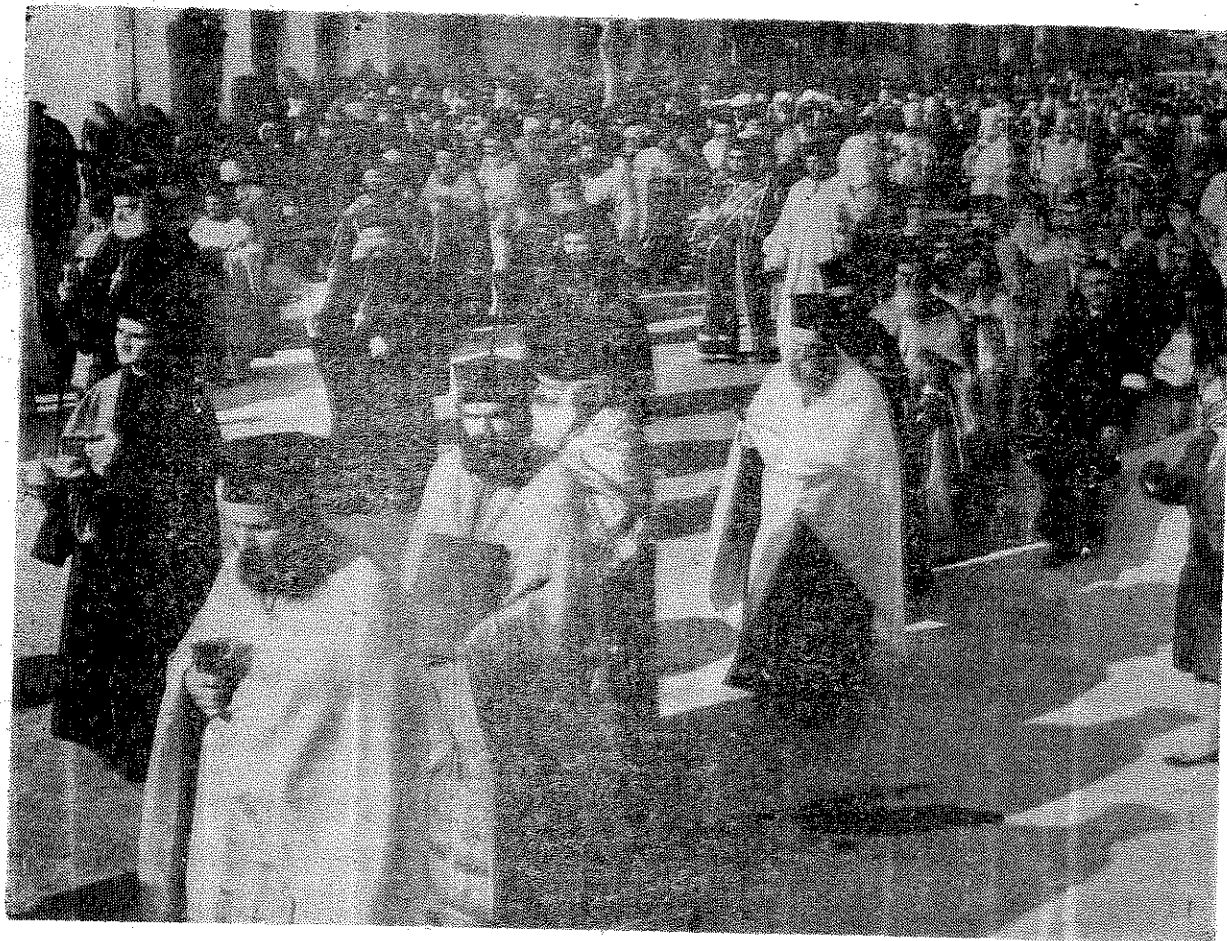
Ὁ Πρόεδρος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΤΟΥΝΤΑΣ

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ & ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ

Ὑπὸ ἓνα οὐρανὸν σπανίας αἰθριότητος καὶ ὑπὸ τὴν θωπεϊάν ἐνὸς λαμπροτάτου ἡλίου διὰ περίοδον χειμῶνος καὶ μέσα εἰς ἀτμοσφαίραν θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐξάρσεως καὶ παλλαϊκοῦ συναγεροῦ, τοῦ πλοῦ τοῦ Κυρίου λαοῦ, ἐφορτάσθη καὶ πάλιν ἐφέτος πανηγυρικώτατα ἡ ἁγία ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν τῷ ἐπινείῳ τῆς Πρωτευούσης. Ἰκανὰς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐορτῆς ἡ Ἡγεσία τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος συνεπικουρουμένη ὑπὸ ἐκλεκτῶν παλαιμάγων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐνήργησε καταλλήλως παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις διὰ τὴν χορήγησιν τῆς σχετικῆς ἀδείας καὶ προέβη εἰς τὰς δεούσας προετοιμασίας.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἱερᾶς τελετῆς καθιερώθη κατόπιν συσκέψεως ἐπιτροπῆς ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ἡ θεία Λειτουργία ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ λειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Σαλαμῖνος κ. κ. Γεροντίου συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Παΐσιου Φινοκαλλιωτάκη καὶ Γερμανοῦ Κόζη, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Παΐσιου καὶ τῶν διακόνων Δανιὴλ καὶ Χρυσοστόμου. Τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους ἀπέδωσαν μελωδικώτατα χοροὶ ἱεροψαλτῶν, προεξαρχόντων τῶν καλλιφώνων Ἱεροψαλτῶν Ἰωάννου Συμεωνίδου καὶ Νικολάου Κουκουλάκη, τὸν δὲ πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Ἀρχιε-

Ὁ ἱερὸς Κληρὸς προπορευόμενος τῶν Ἀρχιερέων προχωρεῖ πρὸς τὸ σημεῖον τῆς καταδύσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ.

Η ΚΑΤΑΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

πίσκοπος Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος κ. κ. Αὐξέντιος.

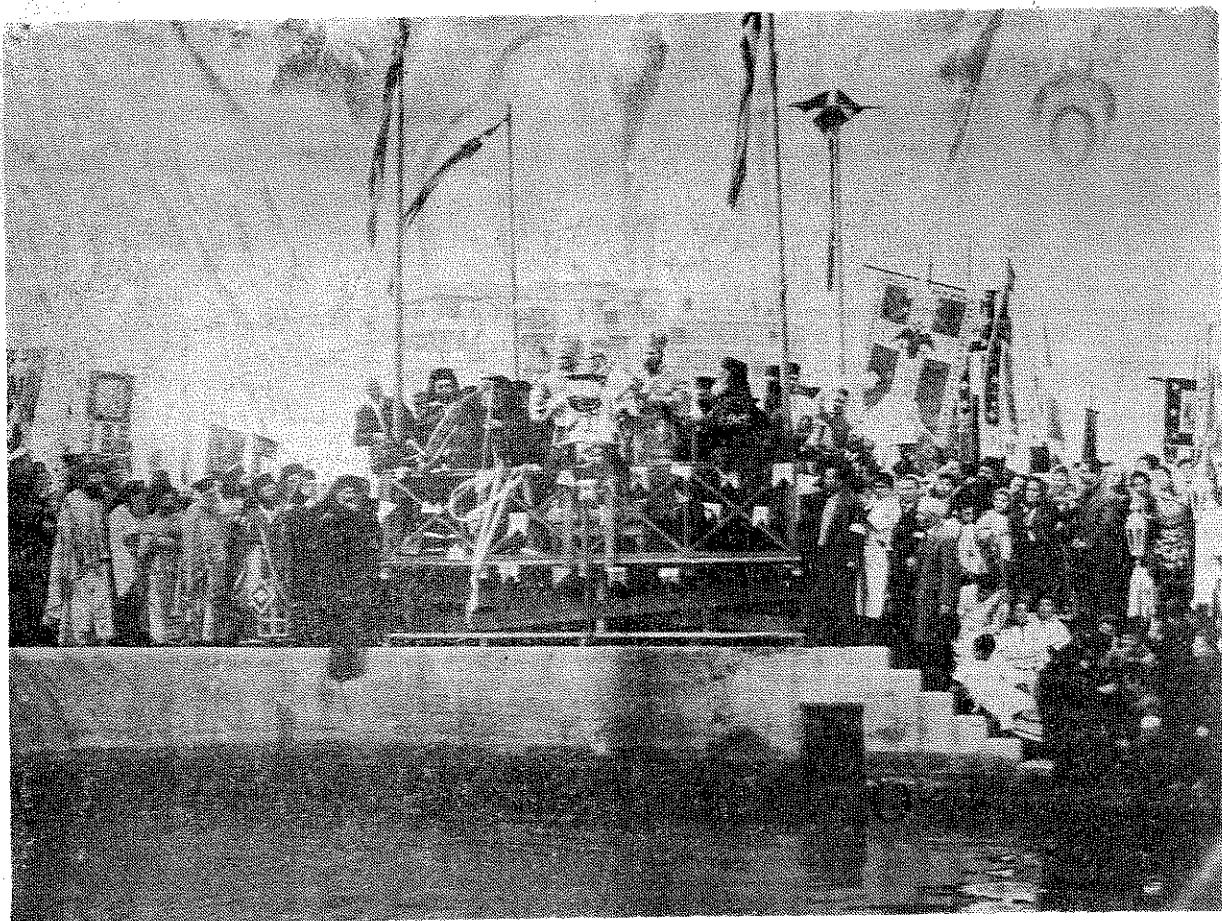
Τελουμένης τῆς θείας Λειτουργίας, ἤρ-
χισαν νὰ προσέρχονται ἐξ ὅλων τῶν σημείων
τῆς Ἀτικῆς κατ' ἄτομα ἢ πυκνάς ομάδας ἡ-
μέτεροι ἀδελφοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ παρὰ
τὴν γενικὴν ἀπεργίαν τῶν συγκοινωνιακῶν
μέσων καὶ τὸ δριμύ ψῆχος ἐκ τῆς πτώσεως
χιόνων εἰς τὰ ὄρενά, ἐκδηλοῦντες οὕτω διὰ
μίαν ἀκόμη φορὰν τὸν ἀκαταπόνητον ὀρθό-
δοξον δυναμισμόν των.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἐ-
τετρατίσθη ἡ πομπή, ἐκτεινομένη εἰς μῆκος
ἀρκετῶν χιλιόμετρων καὶ συμποσυνόμενη εἰς
πολλὰς χιλιάδας πιστῶν.

Τελετάρχει ὡρίσθησαν οἱ Ἀρχιμανδρι-

τοι Θεόφιλος (Πρωτοσύγκελος), Μερκούριος,
Λογγίνος, Διονύσιος.

Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς πομπῆς εὐρίσκετο ἡ Φι-
λαρμονικὴ τοῦ Δήμου, τὰ ἐξαπτέρυγα τῶν
Ἐκκλησιῶν, Λάβαρα καὶ πλῆθος σημαίων,
καὶ τὰ ὄρφανά τοῦ Ὁρφανοτροφείου τοῦ δρα-
στηρίου Ἀρχιμανδρίτου Διονυσίου Καλαργύ-
ρου. Εἶποντο νεάνιδες εὐσταεῖς μὲ ἐθνικὰς
ἐνδυμασίας, ἠκολούθουν δὲ ἐν παρατάξει ἐ-
κατέρωθεν οἱ ἱεροψάλται, οἱ Μοναχοί, καὶ
καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ ἱερός κλῆρος, Ἀθηνῶν,
Πειραιῶς, καὶ περιχώρων καὶ οἱ ἐπίσημοι,
τέως ὑπουργοὶ καὶ βουλευταί, ἐν οἷς διεκρί-
θησαν οἱ κ. κ. Εὐάγγελος Τομαράς, Μανια-
δάκης, Ἀναγνωστόπουλος, Κακλαμάνης, ὡς

Ἡ κατανυκτικωτέρα στιγμή. Ὁ ἁγιασμός τῶν ὑδάτων.

καὶ ἄλλοι, πλαισιοῦντες τοὺς ἐν στολῇ Ἀρχιερεῖς ἡμῶν, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος κ. κ. Αὐξέντιον καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Διαυλείας κ. κ. Ἀκάκιον, καὶ Σαλαμῖνος κ. κ. Γερόντιον. Μόνον μία λύπη συνεῖχε τὰς ψυχὰς ὅλων ἡ ἀπουσία τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμιωτάτου Μαγνησίας κ. κ. Χρυσσοτόμου. Ἡ πομπὴ ἔκλειε μὲ τὸ συνωθούμενον πλῆθος τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοὺς ὀπλίτας τῆς παρατάξεως Κυρίου. Ἡ Ἱερὰ Λιτανεὶα κατήλθεν διὰ τῶν καθωρισμένων ἐκ τῶν προτέρων ὁδῶν εἰς τὸν χώρον τῆς Καταδύσεως παρὰ τὴν Φρεαττύδα, ὅπου ἔλαβε χώραν ἡ γραφικὴ τελετὴ τῆς Καταδύσεως, ἀπὸ τῆς εἰδικῶς στηθεῖσης ἐξέδρας.

Τὸ πλῆθος τῆς πομπῆς μετὰ τῶν ἀναμενόντων ἐπὶ τῆς παραλίας, ἐπεξετάθη εἰς τὴν παραθαλασσίαν περιοχὴν, προσδίδον τὴν ἐντύπωσιν ἀδιαπεράστου τεύχους.

Κατανυκτικώτατα ἐτελέσθη ὁ Μέγας Ἀγιασμός καὶ καθ' ἣν στιγμὴν κατεδύετο ὁ Τίμιος Σταυρός, αἱ λευκαὶ περιστρεφαὶ περιιπτάμεναι μὲ κυανοχρόμους ταινίας καὶ οἱ συριγμοὶ τῶν σειρήνων τῶν ἐν τῷ λιμένι εὐρισκομένων πλοίων, προσέδιδον αἴγλην μὲν πρωτοφανῇ εἰς τὴν ἑορτήν, ἔξαρσιν δὲ καὶ ἀνάτασιν ὑπερβάλλουσαν εἰς τοὺς πιστοὺς. Κατὰ τὰς ἱερὰς στιγμὰς ἐκείνας ἡ ὑψηλὴ θερμοκρασία τῆς πίστεως ἥστραπτεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἠκτινοβόλει εἰς τὰ πρόσωπα ἐκκυκλοφόρει ὡς ρίγος συγκινήσεως εἰς πάντας.

Κατὰ τὰς ἱερὰς καὶ μυσταγωγικὰς ταύτας στιγμὰς εἶχε κανεὶς τὴν μεγαλυτέραν ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος μὲ τὴν ἀδιάλλακτον προσήλωσιν εἰς τὴν γνησίαν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας συγκλονίζει ἄπειρον πλῆθος ἀνθρώπων πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ μορφώσεως. Ὁ εὐσεβὴς παφλασμός τῆς λαοθαλάσσης ἐ-

Νεάνιδες εὐσταλεῖς ἐκ τῶν περιχώρων μὲ τὰς γραφικὰς τῶν ἐνδυμασίας
ἔτοιμαὶ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν Ἱερὰν Πομπήν.

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ

Ἀνάγνωσις τῶν Γραφῶν καὶ οἰκοδομητικῶν βιβλίων

Ἔτερον μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς θὰ κατορθώσῃ νὰ διαφυλάξῃ ἀκμαίαν τὴν πνευματικότητα, ἡ ὁποία πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν του, εἶναι ἡ μελέτη τῶν Γραφῶν καὶ ἄλλων ψυχικῶν καὶ οἰκοδομητικῶν βι-

βλίων. Τὰ ἱερὰ γράμματα δύνανται σοφίσαι ἡμᾶς εἰς σωτηρίον κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ἔτερον ἡ μελέτη τῶν Γραφῶν πρὸς παρασκευὴν κηρύγματος, καὶ ἕτερον ἡ μελέτη αὐτῶν χάριν τῆς ἠθικῆς μας διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἀναζωπυρώσεως τοῦ ἐν ἡμῖν χρίσματος. Ἡ πρώτη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τὴν δευτέραν, ἐνῶ ἡ δευτέρα ὑποβοηθεῖ μεγάλως καὶ ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τῆς πρώτης. Ὅταν καταφεύγωμεν εἰς τὰς Γραφὰς πρὸς ἀναζήτησιν χωρίων καταλλήλων διὰ τὸ κήρυγμα ἡμῶν ἢ τὴν θρησκευτικὴν συζήτησιν, τὴν ὁποίαν τυχὸν θέλομεν συνάψῃ πρὸς ἀμφιβάλλοντας ἢ ἀδισφόρους τότε οὐδόλως ὠφελοῦμεθα ἐκ τῆς μελέτης τῶν Γραφῶν· ἀποκτιῶμεν γνώσεις, σπουδάζομεν τὰ βιβλία τὰ συναποτελοῦντα τὰς Γραφὰς, πλὴν δὲν οἰκοδομοῦμεθα ἡμεῖς αὐτοί. «Αἱ ἀναγνώσεις καὶ μελέται καταλλήλων οἰκοδομητικῶν βιβλίων κρατύνουσιν ἐπὶ μᾶλλον τὸ πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ πρὸς τὸ θεῖον θέλημα ἐνδιαφέρον, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ἀπορρέωσιν, ἐξ ἄλλου ἐνδιαφέροντος, μηδὲ νὰ ἀφορῶσι πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν, πρὸς ἀπόκτησιν γλωσσικῶν ἱστορικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ ἄλλων τοιούτων ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ἀλλὰ νὰ γίνωνται ἐπὶ ἰδίᾳ οἰκοδομῇ ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ ἀρετῇ», λέγει ὁ σοφὸς τέως καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς Β. Ἀντωνιάδης (Ἡθικὴ Τόμ Β' σελ. 76). Καὶ ἔτι μᾶλλον· ἄνω τῆς συνηθείας τῆς μελέτης τῶν Γραφῶν πρὸς ἔμπνευσιν ἡμῶν αὐτῶν καὶ τόνωσιν καὶ ἐξόψωσιν τῆς πνευματικότητος ἡμῶν, καὶ τὸ κήρυγμα ἡμῶν ἄψυχον καὶ ἀτελεσφόρητον καὶ ἡ πειστικότης εἰς τὰς συζητήσεις ἐπὶ σκοπῷ νὰ κερδήσωμεν τοὺς ἀμφιβάλλοντας ἢ μὴ πιστεύοντας, εἰς τὸν Χριστόν, αἶονος καὶ πλαδαρὰ θὰ εἶναι.

Τὰς στιγμὰς αὐτὰς τέλος ἔζη κανεῖς τὸ ὄραμα μιᾶς ἀκαινοτομήτου θριαμβευούσης Ἐκκλησίας.

Εἰς τὸ πέρας τῆς κατανυκτικῆς ταύτης τελετῆς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος κ. κ. Αὐξέντιος ἠὺχαρίστησε τὰς Πολιτικὰς, Ἀστυνομικὰς, καὶ Δημοτικὰς Ἀρχάς, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος, ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ πατρίου ἐορτολογίου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ λατρείᾳ, ἀνεμνήσθη τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον συναθλούντων ἀδελφῶν οἵτινες συνεώρταζον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εὐχηθεῖς ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσαν ἀπὸ Θεοῦ προστασίαν καὶ ἐνίσχυσιν καὶ ἐπισφραγίσαν τὴν ἐορτὴν ἠὺχήθη πᾶσι τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ εἰρήνην.

Ἀξιοσημείωτον τυγχάνει, ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία ὡς καὶ ἡ τελετὴ τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀναμετεδόθησαν διὰ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄξιοι πολλῶν συγχαρητηρίων καὶ ἐπαίνων εἶναι πάντες οἱ συντελέσαντες εἰς τὴν ἀριτίαν ὁργάνωσιν τῆς ἐορτῆς.—

Ἀνάγνωσις τοῦναντίον, στίχων τιῶν τῆς Γραφῆς καθ' ἐκάστην, τρωίας ἢ ἐσπέρας ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητον καὶ καταλληλοτέραν πνευματικὴν τροφὴν διὰ τῆς ψυχῆς μας. «Ὡς περ γῆν μὴ βρεχομένην οὐκ ἔστι κἂν μυρία λάβη σπέρματα, στάχυν δὲ νεγκεῖν, οὕτω ψυχὴν οὐκ ἔστι μὴ ταῖς θεαῖς Γραφαῖς φωτισθεῖσαν πρότερον, κἂν μυρία τις ἐκχέρῃ ῥήματα, καρπὸν τινα ἐπιδείξασθαι» λέγει ὁ Ἱ. Χρυσόστομος. Ὁ δὲ Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς εἰς τὸν λόγον του εἰς τὸν Μ. Ἀθανάσιον λέγει. : «Καὶ πᾶσαν μὲν τὴν Παλαιάν Βίβλον,

Ἀνάγνωσις τοῦναντίον, στίχων τιῶν τῆς Γραφῆς καθ' ἐκάστην, τρωίας ἢ ἐσπέρας ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητον καὶ καταλληλοτέραν πνευματικὴν τροφὴν διὰ τῆς ψυχῆς μας. «Ὡς περ γῆν μὴ βρεχομένην οὐκ ἔστι κἂν μυρία λάβη σπέρματα, στάχυν δὲ νεγκεῖν, οὕτω ψυχὴν οὐκ ἔστι μὴ ταῖς θεαῖς Γραφαῖς φωτισθεῖσαν πρότερον, κἂν μυρία τις ἐκχέρῃ ῥήματα, καρπὸν τινα ἐπιδείξασθαι» λέγει ὁ Ἱ. Χρυσόστομος. Ὁ δὲ Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς εἰς τὸν λόγον του εἰς τὸν Μ. Ἀθανάσιον λέγει. : «Καὶ πᾶσαν μὲν τὴν Παλαιάν Βίβλον,

Γραφικώτατον θέαμα τῆς πανηγυρικῆς καθόδου

πᾶσαν δὲ τὴν Νέαν μελετήσας, ὡς οὐδεμίαν ἕτερος, πλουτεῖ μὲν θεωρίαν, πλουτεῖ δὲ δίου λαμπρότητα καὶ πλέκει θαυμασίως ἀμφότερα, τὴν χρυσὴν ὄντως σειράν, καὶ τοῖς πολλοῖς ἄπλοκον δῖω μὲν ὁδηγῶ θεωρίας, θεωρία δὲ σφραγιῶ δίου χρησάμενος» (Μ.Ε Π 35, 1088).

Πόσῃν δὲ δύναμιν ὡσαύτως ἀντλεῖ ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ ἀσκῇ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἄλλων βιβλίων ἠθικοῦ, ἀσκητικοῦ καὶ ἐν γένει οἰκοδομητικοῦ περιεχομένου.

Πλὴν διὰ τοὺς κληρικοὺς ἄριστα ἐποικοδομητικὰ βιβλία ἀποτελοῦν τὰ συγγράμματα τῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς ταῦτα ἐναπεταμιεύθησαν οἱ θησαυροὶ τῆς γνώσεως τῆς θείας ἐπιστήμης καὶ τὰ λαμπρά καὶ ἀξιόλογα μαθήματα τῆς πίστεως ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, ἅτινα οὐδ' ὁ πᾶς χρόνος δύναται νὰ ἀλλοιώσῃ καὶ ὑποβιάσῃ. Εἶναι τῷ ὄντι λυπηρόν, ὅτι τὸ δαπανηρόν τῆς ἀποκτίσεως τῶν ὑ-

Λόγος εἰς Εὐτρόπιον Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου

Ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου, τοῦ κ. Π. Πατσιλινάκου ἐκυκλοφόρησεν ὁ πρῶτος εἰς Εὐτρόπιον λόγος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ λόγος παρατίθεται ὡς ἔχει, ἐν τῷ κειμένῳ τῆς Πατρολογίας, συνοδεύεται δὲ ἀπὸ ἀποδοχῆν του εἰς ἀπλὴν καθαρεύουσιν, ὡς καὶ ἀπὸ ἐρμηνευτικὰ σχόλια καὶ διάγραμμα τῶν ἐν αὐτῷ ἀναπτυσσομένων ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πατρὸς ἰδεῶν. Οὕτω καθίσταται εὐχρηστος καὶ προσιτὸς εἰς πάντα Χριστιανόν. Εἶναι δὲ γνωστὴ ἡ ψυχοφελὴς καὶ πνευματικὴ ἀξία τοῦ λόγου τούτου, ἐνθα ἐπαίρεται ὑπὸ τοῦ ἁγίου ρήτορος ἡ ματαιότης τῶν ἐγκοσμίων, οὐχὶ κατὰ τρόπον χωρητικὸν καὶ ἀφηρημένον, ἀλλ' ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀλλοτε πανισχύρου πρωθυπουργοῦ Εὐτροπίου, καταφυγόντος ἐν οἴκῳ καὶ ἀξιοθρηνητῷ καταστάσει εἰς τὸν Ναόν.

Θά ἀποβῇ, ὡς ἐκ τούτου, διδακτικὸν ἀνάγνωσμα εἰς πάντα Χριστιανόν καὶ θαυμαστὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ διατίθενται καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων Γραφείων.—

παρχουσῶν ἐκδόσεων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ σπάνις αὐτῶν καθιστοῦν δυσπροσίτους εἰς τὸν ὀρθόδοξον Κλήρον καὶ λαὸν τοὺς ἀνεκτιμήτους τούτους θησαυροὺς.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Π Ρ Ο Σ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ Γ. Ο. Χ. Κονκον ΑΥΞΕΝΤΙΟΝ

Κάνιγγος 32 Ἐνταῦθα

Ἐν συνεχείᾳ τηλεγραφήματός μου ἀπὸ 9ης Νοεμβρίου εὐχαρίστως σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀποστέλλεται πρὸς τοὺς κ. κ. εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν τοῦ κράτους τὸ ὑπ' ἀρ. 132010 ἀπὸ 17ης Δεκεμβρίου ἔγγραφον περὶ ἀποσφραγίσεως Ναῶν Παλαιοημερολογιτῶν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

Ἀντίγραφον ἀποστέλλεται.

Βουλευτὴς Ἀττικῆς Ε. ΤΟΜΑΡΑΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου ἡμέραν Τετάρτην, ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ πανηγυρίζουν οἱ κάτωθι Ἱεροὶ Ναοί :

1) Ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς τῆς Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς, δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

2) Ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς Ὑπαπαντῆς Μαρκοπούλου δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Σαλαμῖνος κ. κ. Γεροντίου ἐχειροτονήθη βαθμηδὸν εἰς Ἀναγνώστην, Ὑποδιάκονον καὶ Διάκονον ὁ Χρυσόστομος Ἀρχοντίδης ἐξ Ὁρεστιάδος Ἐβρου, πτυχιούχος τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ χειροτονία ἐτελέσθη τὴν 2)1)1967 εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Ἀνδρέου Περιστερίου Ἀθηνῶν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν 23 Ἰανουαρ. ἡμέραν Κυριακὴν θὰ τελεσθῇ Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμ. Ἰωάννου Μπαξεβανάκη, εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθέντα Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγ. Δημητρίου Ἀμφιάλης.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τὰ Θεοφάνεια τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Εἰς τὸ Πασαλιμάνι ἐγένετο χθὲς ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν Σωματείων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω φωτογραφίαν, παλαιοημερολογίται, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Μητροπολίτας τῶν, κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Θεοφανείων.

Ἀπογευματινὴ 20ης Ἰανουαρ. 1967

Οἱ «γνήσιοι Ὁρθόδοξοι» παρέστησαν χθὲς εἰς τὴν τελετὴν τῶν Θεοφανείων, ἡ ὁποία γίνεται κατ' ἔτος εἰς τὸν γραφικὸν ὅρμον τῆς Φρεαττύδος μὲ μεγάλην λαϊκὴν συμμετοχὴν. Παρὰ τὸ δριμύτατον ψῆχος τῆς ἀνοικτῆς θαλασσινῆς περιοχῆς καὶ παρὰ τὴν συγκοινωνιακὴν ταλαιπωρίαν, λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν λεωφορείων, ὁλόκληρον τὸ διάζωμα τῆς Φρεαττύδος εἶχε κατακλυσθῇ ἀπὸ πλήθη κόσμου, τὰ ὁποῖα συνέρρευσαν ἀπὸ ἐνωρίς καὶ κατέλαβον θέσεις ἐπικαίρους, διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς γραφικῆς τελετῆς.

Ἔθνος 20ης Ἰανουαρίου

Μὲ ἐπισημότητα καὶ θρησκευτικὴν κατάνυξιν ἐορτάσθησαν χθὲς τὰ φῶτα τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Ἀνωτέρω πλῆθος κόσμου παρακολουθεῖ τὸν ἀγιασμὸν τῶν ὑδάτων εἰς τὴν Φρεαττύδα.

Βραδυνὴ 20ης Ἰανουαρ. 1967.

Πλήθη κόσμου, παρὰ τὸ δριμύ ψῆχος καὶ τὴν ἔλλειψιν συγκοινωνιακῶν μέσων, λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν αὐτοκινητιστῶν, παρηκολούθησαν χθὲς τὴν μεσημβρίαν παρὰ τὴν Φρεαττύδα, τὴν τελετὴν τῶν Θεοφανείων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν παρηκολούθησαν καὶ ἐπαναπατρισθέντες Ρωσσοπόντιοι σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, μὲ τὰς γραφικὰς τῶν ἀμφιέσεις.

Καθημερινὴ 20ης Ἰανουαρίου 1967.

Μὲ κοσμοσυρροὴν ἐγένετο καὶ πάλιν ἐφέτος ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, παρὰ τὴν Φρεαττύδα τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστησαν τέως ὑπουργοί, βουλευταὶ καὶ πολιτευταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Τομαρᾶς, Μανιαδάκης, Καλαμάνης, Ἀναγνωστόπουλος κ. ἄ. Εἰς λόγον τοῦ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν κ. κ. Αὐξέντιος, ἐτόνισεν ὅτι ὁ πιστὸς κλῆρος καὶ λαὸς ἀγωνίζεται μέχρι πλήρους κατισχύσεως τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν παραδόσεών της.

Ἐλεύθερος 22ης Ἰανουαρ. 1967

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Μέρος 23ον

Είναι τί τὸ σπάνιον, τὸ σπανιώτατον ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ ἐδραίωσις τῆς πνευματικῆς εἰρήνης εἰς τὴν ψυχὴν, ἥτις ζῇ ἐν Χριστῷ καὶ διάγει συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ μισόκαλος ἐχθρὸς τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, διάβολος, ἐφευρίσκει καὶ ἐπινεὶ μυρίους τρόπους καὶ μηχανάς, δι' ὧν ἐπιδιώκει νὰ ταρασσῇ καὶ νὰ συγχύξῃ τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν.

Ὁ Ἀββὰς Ἰσαάκ, ὁ ἀσκητικώτατος τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ συγγραφέων, ἀποφαίνεται, πῶς ἡ σύγχυσις εἶναι τὸ ἄρμα καὶ τὸ ὄχημα τοῦ διαδόλου καὶ τὸ καταλλήλότερον ὄπλον εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ διὰ νὰ ἀναστατώνῃ τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν καὶ νὰ τῆς ἀφαιρέσῃ τὸ θεῖον αὐτὸ δῶρον, ὅπερ καλεῖται «εἰρήνη» καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδεμία πνευματικὴ προκοπὴ δύναται νὰ συγτελεσθῇ.

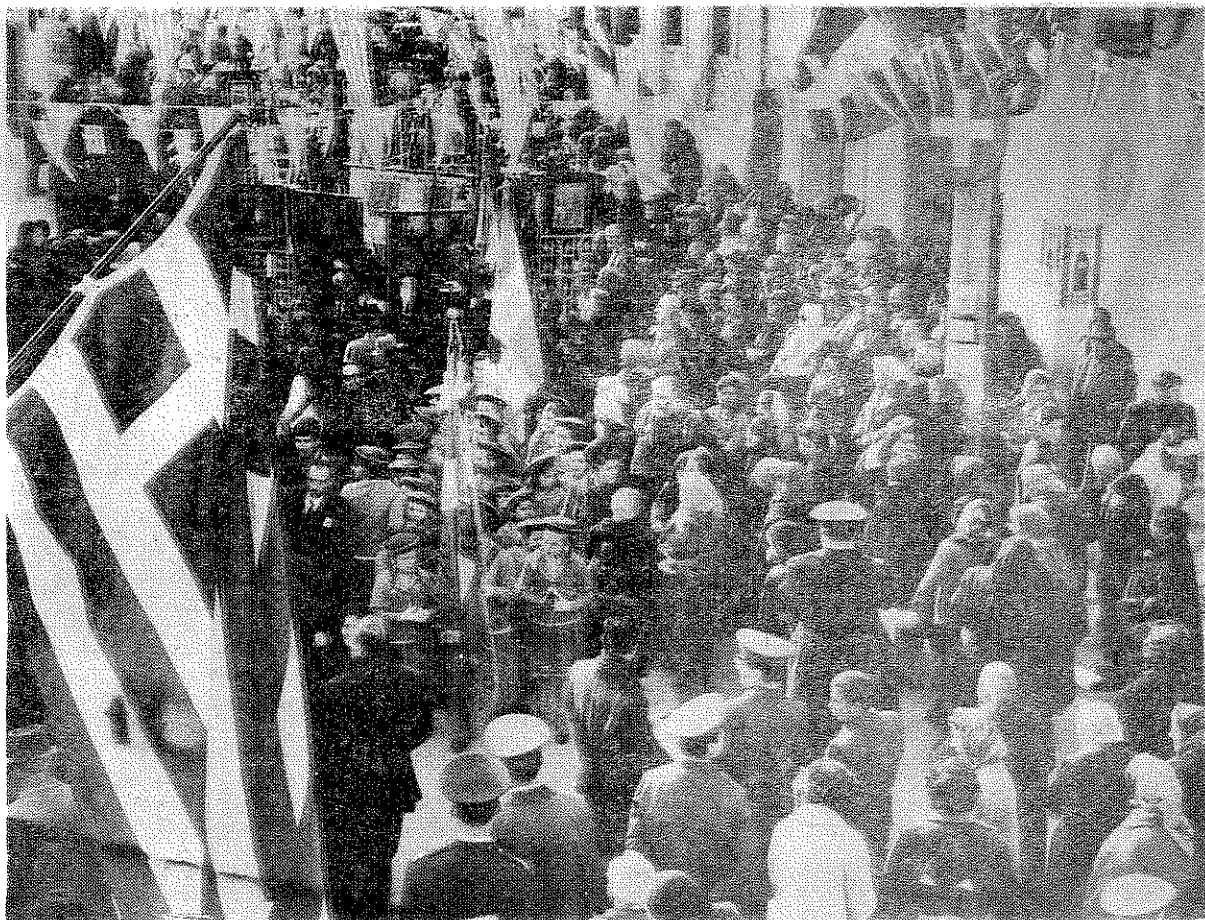
Ἡ βασικωτέρα προϋπόθεσις διὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδον καὶ ἀνάτασιν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ εἰρήνη

τῆς καρδίας, διότι μόνον ἐν τῇ εἰρηνικῇ καὶ ἡσυχῇ καρδίᾳ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαναπαυθῇ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ «ἐ γ ε ν ν ῆ θ ῆ ἐ ν εἰ ρ ῆ ν ῆ ὁ τ ὁ π ο ς α ὗ τ ο ὦ». (τοῦ Ἱ. Ψαλμοδοῦ (ψαλμοε' 2)).

Ἡ καρδιά τοῦ κατὰ Θεὸν ζώντος Μοναχοῦ ἡ χριστιανοῦ δὲν πρέπει νὰ συγχύζεται ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν πειρασμῶν καὶ λογισμῶν, οἵτινες εἶναι ἀκατάπαυστοι εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν καὶ διαδέχονται ἀλλήλους.

Πρὸς τοῦτοις, αἱ πτώσεις εἰς ἐλαφρότερα ἢ βαρύτερα ἁμαρτήματα γινόμενα ἐξ ἀγνοίας ἢ προαιρέσεως, δὲν πρέπει νὰ ταρασσούν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, καθότι καὶ αἱ π τ ὡ σ ε ι ς ὠφελοῦν πάντοτε καὶ ὁδηγοῦν τὴν πνευματικὴν ψυχὴν εἰς τὴν ταπείνωσιν, τὸν αὐτοεξευτελισμὸν, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀθλιότητος αὐτῆς.

Ἡ σκέψις ἄλλως τε, ὅτι οὐδεὶς τῶν Ἁγίων διήλ-

Ἐνα τμήμα τῆς Ἱερᾶς πομπῆς. Διακρίνονται τὰ ὀρφανὰ τοῦ Οἰκοτροφείου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Διονυσίου Καλαργύρου.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΟΣ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΝ ΦΙΛΟΘΕΟΝ ΖΕΡΒΑΚΟΝ

Ὁ πολὺς καὶ ἄξιος πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος εἰς ἀπεγνωσμένην ἐκκλησίαν του πρὸς τὸν προκαθήμενον τοῦ Φαναρίου (δημοσιευομένην εἰς τὸν τύπον Δεκέμβριος 1966) τονίζει τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἄρσεως τῶν αἰτίων τοῦ σχίσματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ παλαιοῦ ἑορτολογίου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ λατρείᾳ, ἀμυνόμενος σθεναρῶς κατὰ τῶν ἐνωτικῶν προσπαθειῶν τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου, ὅς χαρακτηρίζει ἀκαίρους, ἀψυχολογήτους καὶ ὀλεθρίας διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ὑπέρμαχος τοῦ πατρίου ἑορτολογίου καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων ὁ π. Φιλόθεος, μετὰ σπανίως μαχητικότητος καὶ δυναμικῶν ἐπιχειρημάτων ἀντικρούει τὸν Οἴκ. Πατριάρχην ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποδεικνύων ὅτι ἡ Ἐνωσις αὕτη θὰ ἀποβῇ εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδόξου ἀληθείας, ἀφοῦ ὁ Πάπας ἐμμένη εἰς τὸ ἀλάθητον καὶ ἄλλας κακοδόξους πλάνας του καλῶν εἰς μετανοίαν τὸν ἄσωτον υἱόν, τοῦτέστιν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν!

Θαυμάζομεν καὶ ἐπαινοῦμεν τὸν π. Φιλόθεον, ὅστις ζήλῳ θεῷ κινούμενος ὑπεραμύνεται τῶν ἀληθειῶν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑπενθυμίζομεν εὐγενῶς καὶ ταπεινῶς, «ὅτι ἐν ἔτι λείπει αὐτῷ», ἡ ἐμπρακτος δηλονότι ἔνταξις του εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν τὸ πάτριον ἑορτολόγιον ἀκολουθούντων καὶ ἡ παροχὴ συνεπῶς λαμπροῦ παραδείγματος ἀξίου πρὸς μίμησιν ὑφ' ὧν ἐκείνων, οἵτινες εὐλαβοῦνται ἀπεριορίστως αὐτὸν καὶ λέγουσιν ἐνδομύχως: «Πάτερ Φιλόθεε, καλῶς λέγεις

θεν ἀπειράτως καὶ ἀναμαρτήτως τὴν ἐπίγειον ζωὴν του, θὰ πρέπει νὰ παρηγορῇ καὶ νὰ ἐνισχύῃ τὸν πνευματικῶς ζῶντα ἄνθρωπον καὶ νὰ τὸν ἐμπνέῃ εἰς νέους ἀγῶνας καὶ ἄθλους μετὰ τὰς πτώσεις καὶ τὴν διάπραξιν διαφορῶν πλημελημάτων.

Συνεπῶς, ἡ διατήρησις τῆς πνευματικῆς εἰρήνης ὀφείλει νὰ ἀποτελεῇ μέλημα καθημερινόν διὰ τὸν Μοναχὸν καὶ τὸν Χριστιανόν, οἵτινες καθ' ἐκάστην προσβάλλονται ὑπὸ τῶν ποικίλων ἐπηρειῶν τοῦ διαβόλου καὶ ὑπόκεινται πολλάκις εἰς συνεχεῖς ταραχάς καὶ σύγχυσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῶν κόσμου.

Ὡς ἐν κατακλείδι ὅς τονισθῇ, ὅτι ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος πρέπει νὰ φροντίζῃ πάντοτε διὰ τὴν εἰρήνην τῆς ψυχῆς του, ὅταν ποθῇ νὰ φθάσῃ εἰς μεγάλη ὕψη πνευματικότητος καὶ ἐναρέτου ζωῆς, διότι ἄνευ ἐσωτερικῆς γαλήνης οὐδὲν τὸ ὕψηλόν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τῷ ψυχικῷ κόσμῳ καὶ οὐδεμία πνευματικότης καὶ ἐν Χριστῷ ἁγία βίωσις νὰ κατορθωθῇ.

πάντα ταῦτα, ἀλλ' ἰδοὺ ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆγμα».

Ὑπομινέσκομεν, ἐν κατακλείδι, μετὰ σεβασμοῦ ἐπίσης εἰς τὸν π. Φιλόθεον, ὅτι: «ὁ ποιήσας καὶ διδάξας κληθήσεται μέγας ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν». κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ οὐχὶ μόνον ὁ διδάσας

Πάτερ Φιλόθεε, ποιήσον, ὡς διδάσκεις καὶ οὕτως μέγας κληθήσῃ ἐν τῷ Οὐρανῷ παρέχων εἰς πάντας παράδειγμα αὐταπαρνήσεως, πνευματικῆς ἀνδρείας καὶ εὐτολμίας καὶ καθιστάμενος «φῶς τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν» καὶ ἀποδεικνύμενος οὐχὶ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὑπέρμαχος τῆς Ὁρθοδόξου καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων.—

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Μὴ συγκρίνης τοὺς ποιοῦντας σημεῖα καὶ τέρατα καὶ δυνάμεις ἐν τῷ κόσμῳ τοῖς ἡσυχάζουσιν ἐν γνώσει. Ἀγάπησον τὴν ἀργίαν τῆς ἡσυχίας ὑπὲρ τὸ ἐμπλῆσαι πεινῶντας ἐν κόσμῳ, καὶ ἐπιστρέφαι πολλὰ ἔθνη εἰς προσκύνησιν Θεοῦ· κρεῖσσον γὰρ σοι σεαυτὸν λύσαι τοδουνδέσμου τῆς ἁμαρτίας, ἢ ἐλευθερώσαι δούλους ἐκ δουλείας. Κρεῖσσον σοι θραδύγλωσσον εἶναι, γνωστικῷ ὄντι, καὶ πεπειραμένῳ, ὑπὲρ τὸ θρύειν ἐν ὀξύτητι τοῦ γόος σου ποταμῆδόν τὴν διδασκαλίαν. Συμφέρεῖ σοι μερμινᾶν τὸ πεπτηκὸς τῆς ψυχῆς σου, ἀπὸ τῶν παθῶν, ἢ τὸ ἀναστήσαι τοὺς τεθνεώτους. (Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου)

Πιστὸς εἶναι, οὐ μόνον ἐκεῖνος, ὅπου πιστεύει πῶς ὁ Θεὸς δύναται νὰ ποιήσῃ πᾶν ὅ,τι βουληθῇ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος, ὅπου πιστεύει ὅτι θέλει λάβει ἀναμφιδόλως ἐκεῖνο ὅπου παρακαλεῖ με καθαρὰν πίστιν, ἂν εἶναι πρὸς τὴν σωτηρίαν του. Πιστὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅπου πιστεύει, πῶς ὅ,τι καὶ ἂν δώσῃ αὐτῷ ὁ Θεός, ἢ καλὸν ἢ κακόν, ἢ πειρασμόν ἢ ἀνάπαυσιν, ἢ ἀσθένειαν, ἢ τιμὴν, ἢ ἀτιμίαν, τὴν δίδει αὐτῷ διὰ νὰ τὸν ὠφελήσῃ καὶ νὰ τὸν σώσῃ.

(Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὅτι ἐκάστην Πέμπτην καὶ ὥραν 6—7 θὰ παραδίδονται δωρεὰν ὑπὸ Καθηγητοῦ, ἐν τοῖς Γραφείοις μυστήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὀφείλουν νὰ προσέρχονται τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν πρὸς παρακολούθησιν μαθημάτων.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου

ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Τὴν 28ην Δεκεμβρίου π.χ. ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος δι' ἐγκυκλίου τῆς ἐκάλεσεν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἅπαν τὰ Ἱερατεῖον Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων. Ὁ ἅγιος Πρόεδρος, ἐξ ὀνόματος τῶν ἄλλων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, ὁμῶν νῦν ἤθη τὰ δέοντα διὰ τὰς ἑορτάς, καὶ συνέστησε νὰ καταβληθῇ ἐκ πάντων κόθε δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἐν συνεχείᾳ συνέστησε τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν μετὰ προθυμίας ἐξυπηρέτησιν πάντων τῶν παραρτημάτων τῆς χώρας ὑπὸ τῶν ἱερέων τῆς πρωτευούσης.

Ὑπέδειξεν ἐπίσης τὴν κανονικὴν καὶ ὁμοί ὁτυπον τέλεσιν τῶν Μυστηρίων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν Ἱεροτελεστιῶν ὡς καὶ τὴν αὐτοπάρνησιν καὶ ἀνιδιοτέλειαν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀξιοκατακρίτου ἐπαγγελματισμοῦ.

Τέλος ἀνέγνωσε τὴν πρό τιнос σταλείσαν ἐπιστολὴν τοῦ Μητροπ. Φιλαρέτου, Προέδρου τῆς ἐνδιασπορᾶς Ρωσικῆς Ἐκκλησ. ἀπρὸς τὸν ἡμέτερον Ἀρχιεπίσκοπον, εἰς ἣν ἀναφέρει ῥητῶς καὶ ἀπεριφράστως, ὅτι ὁ ἀείμνηστος τέως Ταλαντίου Ἀκάκιος ἐχειροτονήθη κανονικῶς ὑπὸ δύο Ἀρχιερέων τῆς ὑπ' Αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σικάγου κ. Σεραφεῖμ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Θεοφίλου τοῦ Ρουμάνου καὶ οὐδεὶς πρέπει ν' ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς Κανονικότητος τῆς χειροτονίας ταύτης.

Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ

Ἀξιοὶ πολλῶν ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων οἱ ἡμέτεροι ἀδελφοὶ τῆς Ἑλβετικῆς Κοινότητος τῆς Γενεύης, διὰ τὴν ἥρωικὴν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τῆς ὑπερορίου Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐξαρτῶμενοι κανονικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐτῆς Σεβασμιωτάτου κ.κ. Ἀντωνίου.

Εἰς τὸ περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἶνος Καπνιζόμενος» (LUMIENUM DUI FAME, ἀριθ. ΙΓ'), ἐκδιδόμενον μηνιαίως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν ἀναφέρεται συγκεκριμένως

«Ἀνακοίνωσις πρὸς πάντα ἐνδιαφερόμενον» Γενεῦν, Τρίτη 8η Νοεμβρίου 1966 (ἡ 26η Ὀκτωβρίου τοῦ Ἱουλιανοῦ ἑορτολογίου, μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου). Πιστοποιοῦμεν ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ ἡμετέρα Κοινότης ἐξαρτᾶται κανονικῶς ἀπὸ τὸν Σεβασμιωτάτον κ.κ. Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Δυτικῆς Εὐρώπης τῆς ὑπερορίου Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁρθόδοξος Ἑλβετικὴ Κοινότης τῆς Γενεύης «Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος Αἰγίνης».

Συγχαίρομεν τοὺς ἡμετέρους ἀδελφούς διὰ τὸν ἱερὸν ζήλον τῶν, τὸ αγωνιστικὸν φρόνημα καὶ τὴν προσηλωσὶν τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Ὁρθόδοξίαν καὶ τὰς ἱεράς ποραδόσεις, εὐχόμενοι ἀπὸ βάθους καρδίας, ὅπως τὸ παράδειγμά τῶν εὐμνημιμητὰς οὐχὶ μόνον ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ πρὸς προσγμάτων ὁσημέραι ἐπιθυμίας τῆς θείας Καρδίας τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, «ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν καὶ πρὸς ἐπαλήθευσαν τὴν λόγων ἐκείνων τῆς Γραφῆς «Μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου, ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τῶν πρώτων, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ»

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ὁ Ἱερὸς Νᾶδος Ἁγίας Τριάδος Αἰγάλεω (π. χρυσάνθου) ἀνήκει εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα. (Λόγῳ ἀβλεψίας δὲν περιελήφθη εἰς τὸ δημοσιευόμενον εἰς τὰ ἐγκόλπια ἡμερολόγια κατάλογον.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐλάβομεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ κάτωθι θρησκευτικὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας, καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

- 1) Ὁσία Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου
- 2) Ἀκτίνες
- 3) Σωτήρ
- 4) Ζωή
- 5) Τύπος
- 6) Χρόνος
- 7) Χριστιανικὴ Πορεία
- 8) Νέα Ζωή
- 9) Ἐκκλησιαστικὰ προβλήματα
- 10) Ἀνάπλασις
- 11) Τρεῖς ἱεράρχαι
- 12) Χριστιανικὴ Σπίθα
- 13) Ἀγών
- 14) Σταυρὸς
- 15) Φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας
- 16) Ἀγάπη Χριστιανικὴ
- 17) Ὁσιος Γρηγόριος
- 18) Χριστιανικὴ Δημοκρατία
- 19) Ἡ Φωνὴ τῆς Ἐρήμου